

1388

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 października 2009 r.

w sprawie udzielania niektórych ulg w spłacie zobowiązań podatkowych stanowiących pomoc publiczną na szkolenia

Na podstawie art. 67b § 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych stanowiących pomoc na szkolenia, do której mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008, str. 3), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (WE) nr 800/2008”, na podstawie art. 67a i art. 67b § 1 pkt 3 lit. f ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa, w formie odroczenia terminu płatności podatku lub rozłożenia zapłaty podatku na raty, odroczenia lub rozłożenia na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetek określonych w decyzji, o której mowa w art. 53a tej ustawy, oraz umorzenia w całości lub w części zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę lub opłaty prolongacyjnej, wraz ze wskazaniem przypadków, w których ulgi są udzielane jako pomoc indywidualna.

§ 2. 1. Udzielanie ulg, o których mowa w § 1, zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku gdy wartość brutto pomocy, o której mowa w § 1, przekraczałaby równowartość 2 000 000 euro na jeden projekt szkoleniowy, to taka pomoc podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

§ 3. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do pomocy:

- 1) udzielanej na działalność związaną z wywozem do państw trzecich lub państw członkowskich Unii Europejskiej, to znaczy jeżeli pomoc jest bezpośrednio związana z ilością wywożonych produktów, utworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;
- 2) uwarunkowanej pierwszeństwem użycia towarów produkcji krajowej względem towarów przywożonych z zagranicy;

3) udzielanej na produkcję podstawową produktów rolnych, o których mowa w art. 2 pkt 22 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008, w zakresie, w jakim pomoc, o której mowa w § 1, jest objęta rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz. Urz. UE L 358 z 16.12.2006, str. 3);

4) udzielanej na przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu w rozumieniu art. 2 pkt 23 i 24 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 produktów rolnych, w przypadkach gdy:

- a) wielkość pomocy byłaby ustalana na podstawie ceny lub ilości takich produktów nabytych od producentów surowców lub wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorstwa objęte pomocą lub
- b) udzielenie pomocy byłoby uzależnione od faktu jej przekazania w części lub w całości producentom surowców.

§ 4. 1. Pomoc, o której mowa w § 1, nie może być:

- 1) udzielana małemu i średniemu zagrożonemu przedsiębiorcy;
- 2) udzielana dużemu przedsiębiorcy, spełniającemu kryteria podmiotu w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw²⁾;
- 3) udzielana i wypłacana przedsiębiorcom, na których ciąży obowiązek zwrotu pomocy wynikający z wcześniejszej decyzji Komisji Europejskiej uznającej pomoc za niezgodną z prawem oraz wspólnym rynkiem.

2. Małego i średniego przedsiębiorcę uważa się za zagrożonego przedsiębiorcę, jeżeli spełnia następujące warunki:

- 1) w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością — ponad połowa jej zarejestrowanego kapitału została utracona, w tym ponad 1/4 w okresie poprzedzających 12 miesięcy, lub
- 2) w przypadku spółki, której przynajmniej niektórzy członkowie są w sposób nieograniczony odpowiedzialni za zobowiązania spółki — ponad połowa jej

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671, z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 1316, 1318 i 1320 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 44, poz. 362, Nr 57, poz. 466, Nr 131, poz. 1075, Nr 157, poz. 1241, Nr 166, poz. 1317 i Nr 168, poz. 1323.

²⁾ Kryteria te są określone w pkt 9—11 Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004, str. 2).

kapitału według sprawozdania finansowego została utracona, w tym ponad 1/4 w okresie poprzedzających 12 miesięcy, lub

- 3) bez względu na rodzaj spółki — spółka spełnia kryteria kwalifikujące ją do objęcia postępowaniem upadłościowym.

3. Małego i średniego przedsiębiorcę działającego krócej niż trzy lata nie można uznać za zagrożonego przedsiębiorcę, z wyjątkiem sytuacji, gdy mały i średni przedsiębiorca spełnia warunek określony w ust. 2 pkt 3.

§ 5. Ilekczość w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) małym i średnim przedsiębiorcy — należy przez to rozumieć odpowiednio małego i średniego przedsiębiorcę, spełniającego warunki określone w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008;
- 2) dużym przedsiębiorcy — należy przez to rozumieć dużego przedsiębiorcę w rozumieniu art. 2 pkt 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

§ 6. 1. Pomoc, o której mowa w § 1, może być udzielona na:

- 1) szkolenia specjalistyczne, o których mowa w art. 38 pkt 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008;
- 2) szkolenia ogólne, o których mowa w art. 38 pkt 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielona małemu i średniemu przedsiębiorcy, jeżeli złożył wniosek o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych przed rozpoczęciem prac nad projektem szkoleniowym.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielona dużemu przedsiębiorcy, jeżeli złożył wniosek o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych przed rozpoczęciem prac nad projektem szkoleniowym, w którym wykazał wystąpienie efektu zachęty, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

4. Wykazanie efektu zachęty następuje przez analizę porównawczą wskazującą na możliwość wystąpienia co najmniej jednej z poniższych okoliczności w porównaniu do sytuacji, jaka miałaby miejsce, gdyby pomocy nie udzielono:

- 1) znaczącego zwiększenia rozmiaru projektu szkoleniowego;
- 2) znaczącego zwiększenia rynku właściwego w rozumieniu art. 4 pkt 9 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.³⁾);
- 3) znaczącego zwiększenia przez dużego przedsiębiorcę nakładów na projekt szkoleniowy;
- 4) znaczącego przyspieszenia zakończenia projektu szkoleniowego.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 99, poz. 660 i Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1458 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 157, poz. 1241.

§ 7. Podmiot udzielający pomocy, o której mowa w § 1, informuje przedsiębiorcę o numerze referencyjnym programu pomocowego, na podstawie którego jest udzielana pomoc.

§ 8. Do wydatków kwalifikujących się do objęcia pomocą na szkolenia zalicza się wydatki na:

- 1) zatrudnienie wykładowców;
- 2) podróże wykładowców i uczestników szkolenia, w tym wydatki na zakwaterowanie;
- 3) inne wydatki bieżące, w tym na materiały bezpośrednio związane z realizacją projektu szkoleniowego;
- 4) amortyzację narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są one wykorzystywane wyłącznie na potrzeby realizacji projektu szkoleniowego;
- 5) usługi konsultacyjne i doradcze związane z realizacją projektu szkoleniowego;
- 6) pokrycie kosztów osobowych uczestników szkolenia oraz pokrycie ogólnych kosztów pośrednich (administracyjnych, wynajmu, ogólnych) do wysokości całkowitych wydatków kwalifikujących się do objęcia pomocą, o których mowa w pkt 1—5, przy czym w odniesieniu do pokrycia kosztów osobowych uczestników szkolenia uwzględnia się tylko czas faktycznego uczestnictwa w szkoleniu.

§ 9. 1. Intensywność pomocy, o której mowa w § 1, nie może przekroczyć:

- 1) 25 % wydatków kwalifikujących się do objęcia pomocą, w przypadku szkoleń specjalistycznych;
- 2) 60 % wydatków kwalifikujących się do objęcia pomocą, w przypadku szkoleń ogólnych.

2. Intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, zwiększa się o:

- 1) 10 punktów procentowych, w przypadku szkoleń przeznaczonych dla pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub pracowników niepełnosprawnych w rozumieniu art. 2 pkt 18 i 20 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008,
- 2) 10 punktów procentowych, w przypadku średniego przedsiębiorcy,
- 3) 20 punktów procentowych, w przypadku małego przedsiębiorcy

— przy czym intensywność pomocy na szkolenia nie może przekroczyć 80 % wydatków kwalifikujących się do objęcia pomocą.

3. Pomoc, o której mowa w § 1, udzielana w sektorze transportu morskiego niezależnie od tego, czy projekt szkoleniowy dotyczy szkolenia specjalistycznego czy szkolenia ogólnego, może być udzielona do wysokości 100 % wydatków kwalifikujących się do objęcia pomocą na szkolenia, pod warunkiem że:

- 1) uczestnik szkolenia nie jest aktywnym członkiem załogi, lecz jest na statku pracownikiem nietatowym oraz
- 2) szkolenie jest prowadzone na statkach pokładowych zarejestrowanych w rejestrach Wspólnoty Europejskiej.

4. Jeżeli szkolenie zawiera zarówno elementy szkolenia specjalistycznego i szkolenia ogólnego oraz nie można określić, czy szkolenie ma charakter ogólny czy specjalistyczny, przyjmuje się maksymalną intensywność pomocy w wysokości określonej dla szkoleń specjalistycznych.

§ 10. Pomoc, o której mowa w § 1, może być udzielana łącznie z każdą inną pomocą publiczną oraz z pomocą *de minimis* w odniesieniu do wydatków kwalifikujących się do objęcia pomocą na szkolenia, bez względu na jej formę i źródło pochodzenia, w tym ze środków pochodzących z Unii Europejskiej, jeżeli łączna wielkość pomocy nie przekroczy intensywności określonej w § 9.

§ 11. Rozporządzenie stosuje się do dnia 30 czerwca 2014 r.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie udzielania niektórych ulg w spłacie zobowiązań podatkowych stanowiących pomoc publiczną na szkolenia (Dz. U. Nr 93, poz. 622).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*